

uden Frygt og Dadel«, en høj-lærd Magister, der med klædelig Selverkendelse paatvinger os Sammenligningen med »*Erasmus Montanus*« — har højlydt raabt: Vagt i Gevær! overfor Kvindernes samfundsomstyrtende Angreb paa Mandens ældgamle Herskermoral i Ægteskabet.

— Misbrug af Mandens uind-skrænkede Herskermagt over Børnene er saa sjælnede som den store Gevinst i Lotteriet, hævder den stridbare Magister. Vidste man ikke bedre, skulde man forudsætte, at den livserfarne Forsvarer af Ægtemandens Herskermagt kun regner med et Ægteskabslotteri, der giver lutter Gevinster, men sjældent eller aldrig Nitter. —

Desværre er det ikke saa.

Mandens retslige Overmagt over sine Børns Mor er en *Spændetrøje for hende*, udtrykt gennem den norske Forfatterinde *Sigrid Undset* — kaldet Moderkærlighe-dens Apostel — der »lærer os den Lov, som ingen bryder uden Nederlag for sig: den at en Kvinde ikke maa forlade sit Barn«. (»Det nye Nord« Nr. 9, Septbr. 1920).

Den drabelige Magister har slet ikke Øje for Livsværdien af *Moder-Retten* til Samliv med Børnene.

Men det synes tillige, at han — og Talsmændene for Kvinders Li-gestilling — undervurderer eller ganske glemmer *Hensynet til Børnene*.

I Striden mellem Mand og Hu-stru er *Barnet* Stridens Genstand. Men hvad skylder Lovgiverne *Hensynet til Barnet* selv?

Magister *Harald Nielsen* trøster sig selv med de »beroligende« Ord:

»....skrig dog ej saa gefærlig, jeg sla'r dig jo bare ihjel.«

Hvis Magisteren ikke alt er »slagen ihjel« af den Diskussion, han har fremkaldt, henstilles det til ham at tage Sagen op til for-nyet Overvejelse under Synsvink-len:

— *Hvilken Ægteskabslov er tjenligst for Børnene?*

De første 7 Linier i Magisterens meget omtalte Bog viser til min Forbavselse, at den lærde Magi-ster *enten* ikke kan tælle til fire, *eller* at han ikke regner med Børnene i et »Moderne Ægteskab«!

København, Søndag 17.—10.—20.

Sejer Briksø.

Agda Montelius.

—o—

Sverige har mistet *Agda Montelius*, den Kvinde, der i henvend to Snese Aar har været en af de forreste i den svenske Kvindebevægelse.

Fra Erfaringer hentet i Tyskland og England var *Agda Montelius* ført ind paa Tanken om i Sverige at oprette en frivillig Hjælpeforening, og hun blev endnu ung Sjælen i den nystiftede Förening för Vålgörenhetens Ordning — hvis Ordfører hun var i 30 Aar. Hun reformerede Fattig-hjælpen i Sverige ud fra den Grundtanke — *ikke Barmhjertighed, men Retfærdighed!*

Gennem *Agda Montelius'* Arbejde med og for Kvinder og Børn, førtes hun derefter ind i den Fordring, der laa bag de Forhold, hun lærte at kende, Fordringen om Kvinders forbedrede Kaar. Hun saa Kvindesagen som et Problem, hvis Løsning var et af Samfundets Livsspørgsmaal. I Kvindernes Uddannelse, deres Erhvervsmuligheder, deres borgerlige Rettigheder maatte de stilles lige med Mændene, om Udviklingen ikke skulde gaa istaa. Det blev ogsaa hende, der i 1899 frembar Kvindernes første Stemmeretspetition, der udgik fra *Frederika-Bremer-Förbundet*.

I det sidst udkomne Nummer af det svenske Blad »*Hertha*« skriver *Sigrid Ulrick* om *Agda Montelius*, at naar hun skal fremstille hendes Væsen, saa maa hun tænke paa »Varme og Ljus«, og det forekommer hende, at Livet er blevet saa meget fattigere paa disse to Livsfaktorer siden A.-M. er gaaet bort. »Man finder ingen,« fortsætter hun, »naar man ser sig om i Kredsen blandt sine Medmennesker, hvis Hjerte banker varmere end hendes for det gode og det skønne, ingen der mere hengivent har ofret alle sine Kræfter for at oprejse de lidende og fortrykte, ingen, hvis klare Tanke til den Grad har kuld kastet Fordomme og banet Vej for andre, mens hun selv uforfærdet skred fremad.«

Lad da disse Ord fra en, der har staaet *Agda Montelius* nær, fortælle danske Kvinder om en

svensk Søster, hvis Liv og Gerning har været til Fremhjælp og Ære for hendes Land.

Vi bringer nedenstaaende D. K.s Telegram sendt til *Frederika-Bremer-Förbundet* som Udtryk for vor Deltagelse og det følgende Svar:

Til Frederika-Bremer-Förbundet!
Dansk Kvindesamfund udtrykker sin inderlige Deltagelse i Anledning af Fru Agda Montelius' Død.

JULIE ARENHOLT.

Fru Julie Arenholt.

Köpenhamn.

Å Frederika-Bremer-Förbundets vägnar be vi få bringa Eder varmt tack för Dansk Kvindesamfunds deltagande hälsning i anledning av Agda Montelius' bortgång.

På uppdrag

IDA von PLOMGREN,
sekr.

Kvindens Stilling i det politiske Liv.

—o—

Fra Fru *Magdalene Lauridsen*, »*Ankerhus*«, har vi modtaget følgende:

De Valg, der er afholdt siden Kvinderne blev politisk ligestillede med Mændene, har jo med tilstrækkelig Tydelighed godtgjort Vanskeligheden ved i al Almindelighed at faa Kvinderne valgt ind paa Rigsdagen. Vi maa derfor helst se Tingene i Øjnene som de er, vi Kvinder, der som Hovederhverv har Hjemmets Gerning, og gøre os klart, at det ikke bliver gennem Rigsdagen, vi kan faa vore Særinteresser varetagne. Vi egner os vist heller ikke i det store og hele for det politiske Liv, er saaledes bange for at synes paatrængende, risikerer desuden let at blive tiet ned, hvis vi ikke staaar Bladene eller de Førendean.

Den Støtte, vi som Stand, praktisk, moralsk og politisk trænger til, maa vi derfor sikkert søge ad anden Vej, f. Ex. gennem et særligt Ministerium, et Hus-holdningsministerium. Og det vil være rimeligt at give os et saadant, baade samfundsmæssigt og nationaløkonomisk set. Alle er jo dog enige om, at Hjemmets vidtrækkende Arbejde er af vital Betydning for Samfundet, og som bekendt bliver Størstedelen af de Værdier, Mændene gennem deres Arbejde frem-